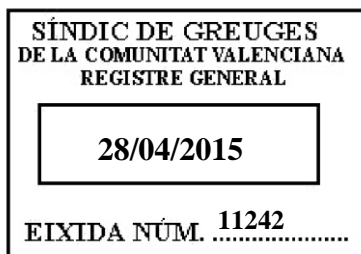

SÍNDIC DE GREUGES DE LA COMUNITAT VALENCIANA

Ajuntament de Crevillent
Sr. Alcalde-Presidente
C/ Major, 9
CREVILLENT - 03330 (Alacant)

=====
Ref. queixa núm. 1502283
=====

Assumpte: exclusió del valencià en comunicacions oficials.

Sr. alcalde-president,

Hem rebut en esta institució un escrit signat pel Sr. (...), que ha estat registrat amb el número indicat més amunt.

Substancialment va exposar els fets i les consideracions següents:

Que, el passat 6 de febrer de 2015, l'Associació Colla Ecologista Cultural "El Campanà" va rebre correspondència de l'Ajuntament de Crevillent, signada per la regidora d'Ecologia i Medi Ambient, la Sra. Gema Isabel Gálvez García, redactada exclusivament en castellà.

Que esta circumstància implica una vulneració de la legislació sobre la cooficialitat lingüística vigent a la Comunitat Valenciana.

En considerar que la queixa reuneix els requisits establits en els articles 12 i 17 de la Llei 11/1988, de 26 de desembre, del Síndic de Greuges, ha estat admesa, i li'n donarem trasllat de conformitat amb el que determina l'article 18.1 de la llei esmentada a fi de contrastar les al·legacions formulades per la persona interessada, i per demanar que, ens remetera informació suficient sobre la realitat d'aquelles i de la resta de circumstàncies concurrents en este supòsit.

La comunicació rebuda de l'Ajuntament de Crevillent donava compte del següent:

- Al [sic] no adjuntar-se l'escrit objecte de queixa i, donada [sic] compte de l'interessat i la data que indica, pressuposem que es referix a l'escrit remés en data 5 de febrer a la Gorgera Ecologista-Cultural "El Campanà" i amb data recepció firmat el 6.02.15.

L'autenticitat d'este document electrònic pot ser comprovada en https://seu.elsindic.com		
Codi de validació: *****	Data de registre: 28/04/2015	Pàgina: 1
C/ Pasqual Blasco, 1 03001 - ALACANT. Tel. 900 21 09 70 / 965 93 75 00. Fax: 965 93 75 54 http://www.elsindic.com/		

- El escrit [sic] que [sic] ens referim és una comunicació d'ofici de la Regidoria de Medi Ambient, a les entitats i associacions mediambientals, informant-los d'una jornada de Caça al Porc senglar en la Serra de Crevillent, en la que [sic] es demanava s'extremara la precaució d'excursionistes i que s'atenguera a les mesures de seguretat.
- Como s'indica és una comunicació, no a instància de l'interessat, no constant, d'altra banda, en estes dependències escrit algun d'entitats sol licitant comunicacions en valencià.

L'interessat, a qui donarem trasllat de la comunicació rebuda, no va formular cap al·legació. És per això que passem a resoldre l'expedient amb les dades que hi consten. Per tant, li demanem que considere els arguments que tot seguit li exposem, i que constituïxen els fonaments de la resolució amb què concloem.

El Síndic de Greuges, alt comissionat dels drets fonamentals dels valencians, recollits en el títol I de la Constitució espanyola i en el títol II de l'Estatut d'Autonomia de la Comunitat Valenciana, no pot deixar de fer una reflexió sobre l'adequat respecte als drets lingüístics dels ciutadans i sobre la cooficialitat lingüística vigent a la Comunitat Valenciana.

En primer lloc, hem de prendre com a punt de partida el manament establert en l'article 3r de la nostra Constitució, que disposa que el castellà és la llengua oficial de l'Estat i, al seu torn, assenyalava que la resta de llengües espanyoles seran també oficials en les comunitats autònomes respectives, de conformitat amb els respectius estatuts.

Així, la nostra norma fonamental fa ressaltar la riquesa de les diferents modalitats lingüístiques d'Espanya, com a patrimoni cultural que haurà de ser objecte d'especial protecció i respecte.

En connexió amb el que disposa la Constitució espanyola, l'article 6 de l'Estatut d'Autonomia de la Comunitat Valenciana encomana a la Generalitat Valenciana garantir l'ús normal i oficial tant del castellà com del valencià, i d'esta manera s'hi instaura un règim de bilingüisme que imposa als poders públics del territori autònom o local l'obligació de conèixer i utilitzar les dos llengües oficials, sense que pugua prevaldre l'una sobre l'altra.

La Llei valenciana 4/1983, de 23 de novembre, d'ús i ensenyament del valencià, dictada com a desplegament del que disposa l'Estatut d'autonomia, estableix, en l'article 2n, que el valencià és la llengua pròpia de la Generalitat Valenciana i de l'Administració pública, com també de la local i de totes les corporacions i institucions públiques que en depenen.

Amb tot això, no hi ha dubte sobre la manifesta obligació de les administracions públiques, tant autòniques com locals, d'adequar, des d'un punt de vista lingüístic, les vies o els mitjans de comunicació amb els administrats, i facilitar les relacions mútues a través de l'efectiva i real implantació d'un règim de cooficialitat d'ambdues llengües, tal com estableix tant la Constitució espanyola, l'Estatut d'autonomia i la Llei 4/1983, d'ús i ensenyament del valencià.

Esta cooficialitat ha de quedar palesa en totes les manifestacions de l'Administració pública i ha de bandejar qualsevol forma de discriminació lingüística.

El preàmbul de la Llei d'ús i ensenyament del valencià, vigent des de fa més de 30 anys, en idèntic sentit que l'Estatut d'autonomia, assenyala el compromís de la Generalitat Valenciana en la defensa del patrimoni cultural de la Comunitat Valenciana i, de manera especial, en la recuperació del valencià, llengua històrica i pròpia del nostre poble, del qual constituïx la senya d'identitat més peculiar, i és per això que la Generalitat Valenciana té l'obligació legal d'impulsar l'ús del valencià en tots els àmbits socials per superar la desigualtat que encara existix respecte del castellà.

I la cooficialitat lingüística instaurada per la Constitució espanyola, que reconeix com a llengua oficial d'una determinada comunitat autònoma, no solament el castellà, sinó també la llengua pròpia de la Comunitat, va modificar notablement l'ús, tant privat com oficial, de les diverses llengües en el territori de l'Estat espanyol. És per això que les comunitats autònomes amb idioma oficial propi han legislat sobre esta matèria a través de lleis denominades de normalització lingüística, a fi de fomentar l'ús de la llengua cooficial (especialment en els àmbits oficials: Administració pública, educació, mitjans de comunicació, etc.), amb l'objectiu que assolisca quotes semblants a aquelles que corresponen al castellà com a idioma oficial en tot el territori de l'Estat.

Esta necessitat de potenciar la presència lingüística del valencià i, especialment, en la vida oficial dels valencians, determina que el Govern valencià es trobe autoritzat per a dissenyar polítiques directament encaminades a fomentar l'ús del valencià, i per això s'han posat en la pràctica polítiques normalitzadores, qualificables com el normal desenvolupament de les previsions contingudes en la Constitució espanyola, que considera la riquesa de les distintes modalitats lingüístiques d'Espanya com un patrimoni cultural objecte d'especial protecció, i en l'Estatut d'autonomia i la Llei d'ús i ensenyament del valencià, per la qual cosa no hi ha dubte que l'Administració pública valenciana, ja siga autonòmica o local, està obligada a garantir la normalització lingüística.

En efecte, el disseny de polítiques de normalització lingüística, autoritzades i plenament legals amb la normativa vigent, atesa la necessitat existent de recuperar el patrimoni lingüístic dels valencians, i la situació de desigualtat en què es troba immers davant del castellà, troba com a límit lògic els drets reconeguts constitucionalment, estatutàriament i legalment als ciutadans d'esta Comunitat.

En definitiva, la normalització lingüística no pot aconseguir-se, ni ha de fer-se, sobre la base de la infracció de les disposicions vigents.

És per això que l'Administració Pública Valenciana, autonòmica i local, a l'hora d'elaborar polítiques de normalització lingüístiques concretes, ha de trobar el punt just d'equilibri entre les necessitats de fomentar i potenciar l'ús oficial i social del valencià i retornar-lo a una situació d'igualtat amb el castellà, i els drets lingüístics reconeguts a tots els valencians, siga quina siga la seua realitat idiomàtica.

En conseqüència, **RECOMANEM** a l'**AJUNTAMENT DE CREVILLEN**T que promoga les actuacions necessàries perquè els fullets, models, impresos, publicitat d'esdeveniments, o qualsevol altra manera de comunicació amb els ciutadans i ciutadanes que emeta el consistori prevegen la cooficialitat lingüística vigent.

Li agraïm que ens remeta, en el termini d'un mes, el preceptiu informe en què ens informe si accepta o no la recomanació que li fem o, si s'escau, les raons que considere per a no acceptar-la.

En virtut de l'art. 29.1 de la Llei 11/1988, reguladora del Síndic de Greuges, li recordem el deure de donar compliment al que disposa la legislació vigent sobre l'ús del valencià, d'acord amb el que hem indicat en el cos d'este escrit, la qual cosa se li comunica perquè, en el termini d'un mes, ens remeta l'informe preceptiu en què ens ha d'indicar si accepta la recomanació que li fem o, si s'escau, les raons que considere per a no acceptar-la.

Perquè en prenga coneixement li fem saber, així mateix, que a partir de la setmana següent a la data en què s'ha dictat, la present resolució serà inserida en la pàgina web de la institució.

Atentament,

José Cholbi Diego
Síndic de Greuges de la Comunitat Valenciana